

Minister er nok saa elskværdig at sige, at hvis jeg tager den tilbage, kunne vi se, hvad der er at gøre i Fællesudvalget. Jeg vil sige til den højtærede Justitsminister, at ganske vist er jeg ung af Aar, men jeg er dog ikke saa naiv, at jeg tror, at Justitsministeren vil gaa ret mange Skridt for at hjælpe den Ændring igennem. Naar Sagførerraadet i en Sag, som jeg har med en Sagfører, skal afgive en bindende Kendelse, anser jeg det for ganske uretfærdigt, at 5—6 Sagførere skulle domme mig og ham imellem, thi paa Grund af Kollegialiteten — det viser den praktiske Erfaring — kan man ikke vente en retfærdig Dom, naar det gælder Standsinteresser overfor den øvrige Befolkning. Jeg anser derfor Ændringen for nødvendig, og jeg vil derfor bede de ærede Medlemmer, der her føle, at de have Lov til at gaa udenfor deres Partibaand, og som føle, at de sidde for at beskytte Befolkningen, om at stemme for denne Ændring. Det gør mig ondt, at jeg ikke her kan følge det ærede Medlem, der jo er lige saa lydlig og pæn, som han altid er, jeg kan ikke være med dertil, om jeg end uendelig gerne vilde. Jeg vil bede den højtærede Justitsminister om at tage en anden Stilling til Forslaget end den, han har indtaget. Den ærede Justitsminister, det gentager jeg, sidder her som Justitsminister, som Kronens Minister og ikke som Repræsentant for en Stands Interesse, og i det Øjeblik man gaar mod dette Forslag, kan man kun gøre det som en ganske snæver Repræsentant for en Stands oven i Købet daarlige Interesser.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gav Ændringsforslaget sin Billigelse, og derfor takker jeg ham. Han sagde, det var meget bedre end at sige noget ondt om en hel Stand. Jeg har aldrig sagt noget ondt om en hel Stand, jeg har Gang paa Gang sagt, at der er meget brave og dygtige Folk blandt Sagførerne. Jeg har blot mindet om, at de Misgreb, der ere blevne begaaede af Folk i denne Stand, ere saa alvorlige, at i det Øjeblik, de Herrer tie dertil og ikke udøve nogen Censur, faa de meget let et Skær af at være medskyldige. Jeg gentager, at der hos den store, brede Befolkning — mulig er det ikke Tilfældet hos det høje Ting — er fuld Overensstemmelse og Enighed i mit Syn. Selv om de 15 Medlemmer, der have stillet Forslaget, kun vise sig at blive et Mindretal, tror jeg, der er et Flertal i Befolkningen derfor, og Befolkningens Røst

skal have noget Øre hos det høje Folketing.

Krabbe: Overfor den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at jeg tror ikke at have sagt, at det indtræffer, at der bliver idømt en Bøde, som ikke burde være idømt. Meningen var i hvert Tilfælde den, at ligesom det sker, at der bliver erlagt en Bøde, som kunde være undgaaet, saaledes kan det ogsaa ske, at der bliver idømt en Bøde, som kunde og burde være undgaaet. Det sker ganske simpelt derved, at en Politibetjent rapporterer et Forhold, saaledes at vedkommende, naar det er blevet paatalt, ifalder en Bøde, men hvor Ordenens Opretholdelse ikke paa nogen Maade krævede, at der skete en Rapport, og hvor en Dom derfor meget godt kunde være undgaaet.

Hvad Ændringsforslagene angaar, er det ganske rigtigt, som den højtærede Minister ogsaa sagde, at disse Forslag væsentlig ere foraarsagede af Krav, som vi ikke villé slippe. At Forslaget under Nr. 2, som jeg anser for Hovedforslaget, har Ufuldkommenheder, er sikkert. Men det har dog ikke ganske de Ufuldkommenheder, som den højtærede Minister paapegede, og navnlig da ikke den, at det volder Befolkningen nogen Ulempe. Ogsaa i den Henseende er det forskelligt fra det tidligere, at Forretningerne vedrørende Tinglæsning, Skiftevæsen, Fogedvæsen betragtes som Retsforretninger og forblive hos Dommerne, og det er jo netop Tinglæsning og Skifter, som vilde volde Befolkningen Ulemper, hvis den fik en længere Vej til det Sted, hvor de skulde udføres; det er i langt mindre og forsvindende Grad Tilfældet med den Vej, som Befolkningen har til Politimesteren. Med Hensyn til Jurisdiktionernes forskellige Størrelse vil jeg sige, at det slet ikke er nogen Ulempe, at der er stor Forskel paa deres Størrelse. Det er meget godt, at en ung Mand kan begynde med en lille Jurisdiktion, og at der er større Retskredse for modne og ældre Mænd. Men jeg tillod mig allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, at sige, at efterhaanden vil man meget godt kunne begrænse Retskredsenes Antal, men det skal ske ikke alene derved, at man har et Retskredskort for sig, men ved en moden Overvejelse af Befolkningens Krav og Tarv i den Henseende og ved Forhandling med de stedlige Myndigheder, Ting, som alle sammen slet ikke kunde gøres i de faa Dage, der her vare til Raadighed.

Den højtærede Minister mente, at Be-